

**REVISTA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SPECIAL ȘI
SPECIAL INTEGRAT DIN JUDEȚUL ALBA**

ÎMPREună SPRE VIITOR

**Nr 4
2021**

ISSN 2784-0565

ISSN-L 2784-0565

**Editura
Universul Școlii**

REVISTĂ AVIZATĂ DE INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA

COORDONATORI

-prof. **Cornel SANDU**, Inspector Școlar General -
Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Elena IGNAT**, Inspector Școlar General
Adjunct - Inspectoratul Școlar Județean Alba

-prof. **Dan CHERECHEȘ**, Inspector Școlar
General Adjunct - Inspectoratul Școlar Județean
Alba

-prof. **Monica PAUL**, Inspector pentru
Învățământ Special -Inspectoratul Școlar Județean
Alba

-prof. **Carmen VASILCA**, Director Casa Corpului
Didactic Alba

REDACTORI:

Prof. Rodean Rodica

Prof. Sevestrean Gabriela

COPERTA:

Grafică: prof. Mureșan Teodora

CONTACT:

revistaspecialab@yahoo.com

Analist programator: POPA IOAN

Responsabil Editura:

ONIȘORU VIORICA GENȚIANA

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen, Nr.7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax 0258/833101

Web: www.ccdab.ro, e-mail:office@ccdab.ro

COLABORATORI

CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

Prof. Rodean Rodica

Prof. Morușca Liliana

Prof.Suciu Cristina

Prof.de sprijin Harda Ioana

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „FLORIN FLEȘERIU” SEBEȘ

Prof. Dodu Anamaria Elena

Prof. Popa Adela Virginia

Prof. Osvath Ramona

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AXENTE SEVER” AIUD

Prof.Țălnar Delia

Prof. Filimon Mariana

Prof. Suciu Rodica

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CÂMPENI

Înv.Marc Aurica

CUPRINS

I. PROFESIA DIDACTICĂ

- Studiu - Valențele caracterului interdisciplinar al psihopedagogiei speciale pentru elevii cu CES** -înv. Marc Aurica– Școala Gimnazială Câmpeni.....pag. 2
- Profesorul- un agent al schimbării- Ghid de exerciții pentru facilitatori- recenzie carte** - Prof. Țălnar Delia , prof. Filimon Mariana- Școala Gimnazială Specială Aiud.....pag.4
- Caracterizarea colectivului de elevi al clasei a-IV-a** - prof.înv.primar Morușca Liliana Daniela, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia.....pag. 6
- Încurajarea comportamentului adecvat al elevului cu C.E.S.-** prof. înv. primar: Rodean Rodica, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia..... pag. 8
- Rolul comunicării în contextul TSA-** Prof. Harda Ioana, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iuliapag10

II. PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES

- Prezentare activitate practică pentru aria curriculară terapie educațională complexă și integrată și activități logopedice-** prof. - Dodu Anamaria Elena, prof. Popa Adela Virginia, profesor -Osvath Ramona - Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș.....pag.11
- Evaluare psihopedagogică de progres-** prof. Ozsvath Crețu Ramona- Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș.....pag. 17
- Consolidarea cunoștințelor despre formele geometrice** - Prof. de sprijin Harda Ioana, Centrul Școlar de Educație Incluzivă.Alba Iulia.....pag. 20
- Fișă de lucru interdisciplinară** - prof. Suciu M. Cristina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia.....pag. 23

III. PROIECTE ȘI PARTENERIATE EDUCAȚIONALE

- Proiect educațional- 1 iunie,„zâmbet de copil”** prof. educator Suciu Rodica, Școala Gimnazială „Axente Sever” Aiud.....pag. 24

I.PROFESIA DIDACTICĂ

STUDIU - VALENȚELE CARACTERULUI INTERDISCIPLINAR AL PSIHOPEDAGOGIEI SPECIALE PENTRU ELEVII CU CES

înv. Marc Aurica— Școala Gimnazială Câmpeni

Psihopedagogia specială este știința cunoașterii dezvoltării psihice (psihologie specială) pentru a se realiza educația terapeutică (pedagogie specială) adaptată prezenței și manifestării unei forme de dizabilitate.

Psihopedagogia specială a apărut ca o necesitate socială de a sintetiza, dezvolta, nuanța și adapta experiența altor științe (psihologie, pedagogie, medicină, sociologie, etc.) în vederea explicării dezvoltării persoanelor cu nevoi speciale (mai ales a celor cu dizabilități) pentru a se realiza adaptarea școlară, profesională și socială având ca reper permanent creșterea calității vieții tuturor membrilor societății. Astfel, psihopedagogia specială devine o știință interdisciplinară, aflată la intersecția mai multor științe, după cum reiese și din definițiile propuse de-a lungul timpului, cum ar fi cea a lui C. Păunescu și I. Mușu “Psihopedagogia specială este o știință de sinteză, care utilizează informațiile complexe furnizate de medicină (pediatrie, neurologie infantilă, oftalmologie, otolaringologie, audiologie, ortopedie, igienă, etc.), psihologie (cu toate ramurile ei), pedagogie, sociologie, științe juridice, în studierea dinamică a personalității tuturor formelor de handicap prin deficiență și inadaptare ...”. (C-tin Păunescu, I. Mușu, 1997).

Scopul psihopedagogiei speciale este elucidarea cauzelor și a formelor de manifestare a anomaliilor prezente în dezvoltarea persoanelor (considerate cu nevoi speciale), stimularea proceselor compensatorii și fundamentarea intervenției educativ-terapeutice.

Putem spune deci, că, psihopedagogia specială este o știință interdisciplinară la confluența dintre psihologie, pedagogie, medicină și sociologie, care se ocupă de cunoașterea sistemului psihic al persoanelor considerate anormale sau neadaptate / inadaptate pentru a întreprinde acțiuni cu caracter formativ (educativ sau reeducativ) și corectiv – terapeutic pentru o inserție / reinscriere psihosocială eficientă. Prin extensie, psihopedagogia specială este știința cunoașterii și normalizării persoanelor cu nevoi speciale. Ea împrumută din alte discipline termeni, concepte a căror semnificație este utilizată, într-o manieră interdisciplinară distinctă, în funcție de varietatea formelor de deficiență.

Câmpul de acțiune al psihopedagogiei speciale se situează între studierea stării de normalitate și a stării patologice parcurgând un traseu complex care include prevenirea, depistarea, diagnoza, terapia, recuperarea, educarea, orientarea școlară și profesională, integrarea socio-profesională și monitorizarea evoluției ulterioare a persoanei cu dizabilități sau aflate în dificultate.

Toate etapele respective pot fi incluse într-o formulă specifică acestui domeniu care justifică în mare parte caracterul pragmatic, acțional al psihopedagogiei speciale: asistența psihopedagogică și socială. Componentele fundamentale ale asistenței psihopedagogice și sociale sunt:

a) psihologică

b) pedagogică

c) socială

a) psihologică:

- cunoașterea particularităților specifice dezvoltării psihice a persoanei și a tuturor componentelor personalității;

- atitudinea și reacțiile persoanei în raport cu deficiența sau cu incapacitatea sa și în relațiile cu cei din jur;

- modul de manifestare a comportamentului în diferite situații;

- identificarea disfuncțiilor la nivel psihic;

- identificarea căilor de terapie, recuperare, compensare a funcțiilor și proceselor psihice afectate;

- asigurarea unui cadru de securitate și confort afectiv pentru menținerea echilibrului psihic și dezvoltarea armonioasă a personalității;

b) pedagogică

- evidențierea problemelor specifice în educarea, instruirea și profesionalizarea persoanelor cu diferite tipuri de deficiențe ;
- adaptarea obiectivelor, metodelor și mijloacelor de învățământ la cerințele impuse de particularitățile dezvoltării psihofizice a persoanelor cu CES;
- adaptarea/modificarea conținutului învățământului în funcție de nivelul evoluției și dezvoltării biopsihice a subiecților incluși în procesul instructiv-educativ ;
- asigurarea unui cadru optim de pregătire, astfel încât fiecare subiect supus educației și instruirii să asimileze un minimum de cunoștințe și deprinderi practice necesare integrării sociale;

c) socială:

- inserția bio-psiho-socio-culturală a persoanei în realitatea socială actuală sau în schimbare pe axele : profesională, familială, socială;
- acțiuni de prevenire și combatere a manifestărilor de inadaptare socială;
- promovarea și susținerea unor politici coerente și flexibile, precum și organizarea unor servicii eficiente pentru protecția și asistența socială a persoanelor aflate în dificultate;
- informarea opiniei publice cu privire la responsabilitatea civică a membrilor comunității față de persoanele aflate în dificultate, precum și posibilitățile de valorificare, a potențialului aptitudinal și relațional al acestor persoane în folosul comunității.

Obiectivul fundamental al serviciilor psihopedagogice și sociale este centrat pe menținerea, refacerea și dezvoltarea capacităților individuale necesare pentru rezolvarea unor probleme sau situații dificile pe care persoana nu le poate soluționa de una singură și asigurarea unui suport pentru persoanele care nu au posibilitatea să își dezvolte propriile capacități și competențe necesare desfășurării unor activități socialmente utile și care să favorizeze integrarea lor socială.

Obiectivele specifice au în vedere următoarele direcții:

- prezentarea analitică, descriptivă, comparativă și etiologică a diferitelor categorii de persoane cu cerințe speciale;
- elaborarea unor criterii de clasificare pe niveluri a tulburărilor sau deficiențelor întâlnite la persoanele respective;
- prezentarea particularităților specifice activității persoanelor cu cerințe speciale, consecință a modificărilor biopsihice și/sau socio - educaționale ;
- prezentarea și analiza sistemului de depistare-diagnoză-terapie-recuperare-educație -adaptare-integrare pentru categoriile de persoane aflate în dificultate;
- stabilirea scopurilor, metodelor și mijloacelor de activitate psihopedagogică și socială cu persoanele care prezintă deficiențe sau care se află în situații dificile ;
- elaborarea unui program de profesionalizare în concordanță cu cerințele de muncă și încadrarea în unități productive sau ateliere protejate a persoanelor cu nevoi speciale/dizabilități;
- elaborarea strategiilor de integrare socială a persoanelor cu dizabilități sau aflate în dificultate, prin valorificarea tuturor resurselor existente la nivelul comunității; monitorizarea evoluției și a gradului de adaptare-integrare a persoanelor cu nevoi speciale în câmpul relațiilor sociale;
- elaborarea unor strategii de intervenție pentru prevenirea și/sau ameliorarea consecințelor diferitelor tipuri de deficiențe sau a unor disfuncții la nivel familial, comunitar și social referitoare la persoanele aflate în dificultate ;
- îmbogățirea corpusului de cunoștințe cu noi informații rezultate în urma unui permanent proces de cercetare-acțiune și modernizare a programelor de intervenție existentă în domeniul psihopedagogiei speciale și asistenței sociale.

Putem concluziona că psihopedagogia specială este o știință de sinteză care utilizează informații furnizate de medicină, psihologie, pedagogie, sociologie, asistență socială, în studiul personalității persoanelor cu diferite tipuri de deficiențe sau a persoanelor aflate în dificultate privind integrarea și relaționarea lor cu instituțiile comunității sau cu semenii din comunitatea din care fac parte, ceea ce-i conferă un atu în sprijinul

acestora.

Bibliografie:

Verza, E. F., "Introducerea în psihopedagogia specială și în asistența socială", București, Ed. Fundației Humanitas, 2002.

Verza, E., "Revista de psihopedagogie", București, Ed. Fundației Humanitas, nr. 2004- 2006.

PROFESORUL- UN AGENT AL SCHIMBĂRII GHID DE EXERCITII PENTRU FACILITATORI

RECENZIE CARTE

Prof. Țălnar Delia
Prof. Filimon Mariana
Școala Gimnazială Specială Aiud

Acest ghid este rezultatul muncii a patru autoare, Badale Maria-Ioana, Belășcu Alexandra -Roxana, Gavriluț Doina și Nicoară Dana, în cadrul proiectului „*The Teacher as a change agent*”.

Autoarele motivează participarea la acest proiect și, implicit, apariția cărții „din dorința de a crește, de a ne dezvolta, a face mai mult pentru instituție, pentru oamenii ei și pentru beneficiari, copii, familiile lor, cadre didactice din școlile din județ”.

Din punctul de vedere al semnăturilor recenziei prezente, acest ghid este o reușită. Rar ne-a fost dat să vedem o culegere de exerciții mai utilă, mai amplă și mai diversă, accesibilă dascălilor care predau la toate nivelele învățământului preuniversitar (și nu numai), indiferent că vorbim de învățământul de masă sau de cel special.

Cartea este structurată pe trei capitole :

- I. Set- exerciții pentru setarea unei activități de învățare
- II. Hold- exerciții pentru menținerea energiei activității de învățare
- III. Land- exerciții pentru încheierea unei activități de învățare.

În fiecare capitol sunt prezentate mai multe exerciții. Printre cele mai interesante, descrise în primul capitol, cel pentru setarea unei activități, se numără „Portretul”: pe o foaie A4 se conturează portretul unui interlocutor, fără să privim foaia, timp de 10 secunde. Se schimbă foaia și interlocutorul. În cinci minute avem câteva portrete din care putem alege unul, care ne place. Întrebări ale facilitatorului: „ De ce ai ales acest desen?”, „ De ce e important pentru tine să participi la această activitate?”.

Cu siguranță, „Portretul” este un exercițiu facil de spargere a gheții, atmosfera creată (pe un fond muzical) este una plăcută, iar lucrările rezultate vor face amuzamentul micilor Picasso.

Schimbând nota, exercițiul „Ia o poziție” arată valoarea diferitelor opinii și moduri de gândire. Sala de clasă e împărțită în patru. În colțuri se pun afișe: „ Acord puternic”, „Acord”, „Dezacord”, „Dezacord puternic”. Facilitatorul rostește diverse afirmații: „ Bărbații și femeile sunt la fel”, „Nu există Dumnezeu” și altele. După ce elevii aleg colțul care le convine, sunt întrebați de ce au făcut această alegere. După ce sunt ascultate părerile tuturor, se cere ca doritorii să schimbe colțul. La fel, sunt chestionați în legătură cu alegerea făcută. „ De ce v-ați schimbat opinia?”, „ Ce face un bun dialog?”, „ Ce face o comunicare bună?” Exercițiul este ideal, din punctul nostru de vedere, pentru orele de dezvoltare personală.

La capitolul al doilea, ni s-a părut mai interesant „Camera întunecată”. Este adevărat, se poate realiza doar în clădirile care por asigură acces la o cameră în beznă. În respectiva cameră sunt plasate diverse obiecte pe mese, podea, bănci. Copiii le pot pipăi, apoi se întorc în camera luminată și le desenează pe o foaie. Pot revedea camera și compara cu desenul. Exercițiul se pretează și la un concurs între grupe de elevi.

Dintre metodele de lucru pe grupe, mi-a atras atenția „Oglinda”. Participanții se împart în două grupe. Primii fac o succesiune de gesturi și mișcări, ceilalți încearcă să le copieze. Apoi schimbă rolurile. Întrebări: „În ce rol v-ați simțit mai bine?”, „A fost dificil să copiem gesturile partenerului?”.

Asemănător e exercițiul „Sculpturi”. Se fac perechi de elevi. Unul e sculptorul, celălalt lutul. Ultimul se va lăsa modelat în diferite posturi. Cele două exerciții pot fi realizate și la orele de educație fizică.

Capitolul al treilea cuprinde, la fel, un număr generos de exerciții, de data aceasta pentru încheierea unei activități de învățare.

Unul dintre acestea, care poate fi predat elevilor de orice vârstă, chiar și celor adulți, este „Ghinion? Noroc? Cine poate știi?”.

Exercițiul presupune citirea unei scurte povestiri. „A fost odată un om foarte sărac care avea, în schimb, un cal foarte frumos, pe care dorea să-l cumpere stăpânul castelului. Dar de fiecare dată, bătrânul îl refuza: - Pentru mine acest cal nu este doar un animal. Este un prieten. Cum pot să-mi vând prietenul?”

Într-o dimineață s-a dus la grajd și a descoperit că dispăruse calul. Toți sătenii au zis: -Ți-am zis doar! Ar fi trebuit să vinzi calul. Acum a fost furat. Ce ghinion teribil!

-Ghinion sau noroc? a spus bătrânul. Cine poate spune? Toată lumea a râs de el. Dar peste 15 zile calul s-a întors, urmat de o întreagă herghelie de cai sălbatici. A scăpat din grajd, a curtat o iapă tânără și s-a întors cu întreg alaiul după el.

-Ce noroc! au strigat sătenii.

Bătrânul și fiul său au început să antreneze caii sălbatici. Dar, o săptămână mai târziu, fiul său și-a rupt piciorul încercând să antreneze un cal sălbatic.

-Ghinion, i-au spus prietenii. Ce-ai să te faci acum fără ajutorul fiului tău? Ești și așa vai de capul tău!

-Ghinion, noroc, cine poate spune? a replicat bătrânul.

Câteva zile mai târziu, armata stăpânului pământului a forțat toți tinerii din sat să devină soldați. Toți în afară de unul... fiul bătrânului, care avea piciorul rupt.

-Cât de norocos poți fi! au urlat sătenii. Toți copiii noștri merg la război, dar tu poți să-ți păstrezi fiul acasă. Fiii noștri probabil vor fi uciși.

Bătrânul le-a replicat:- Ghinion, noroc, cine poate știi?”

Întrebări: „Consecințele unui lucru pot fi totdeauna pozitive sau negative?” „De ce depinde fericirea ta?”

O continuare firească a acestui exercițiu este „Avea mea”. Se poartă cu elevii discuții despre sensul propriu și figurat al cuvântului „avea”, despre faptul că zilnic învățăm câte ceva, adăugăm succese, învățăm din greșeli.

Am prezentat doar câteva dintre multele exerciții din ghid, în speranța că lectura aceasta o să vă fie suficientă ca să vă îndemne să descoperiți singuri, altele.

Mai adăugăm doar că la exercițiile descrise sunt adăugate nu doar sugestii de întrebări, ci și obiective, citate potrivite, metode, materiale necesare etc.

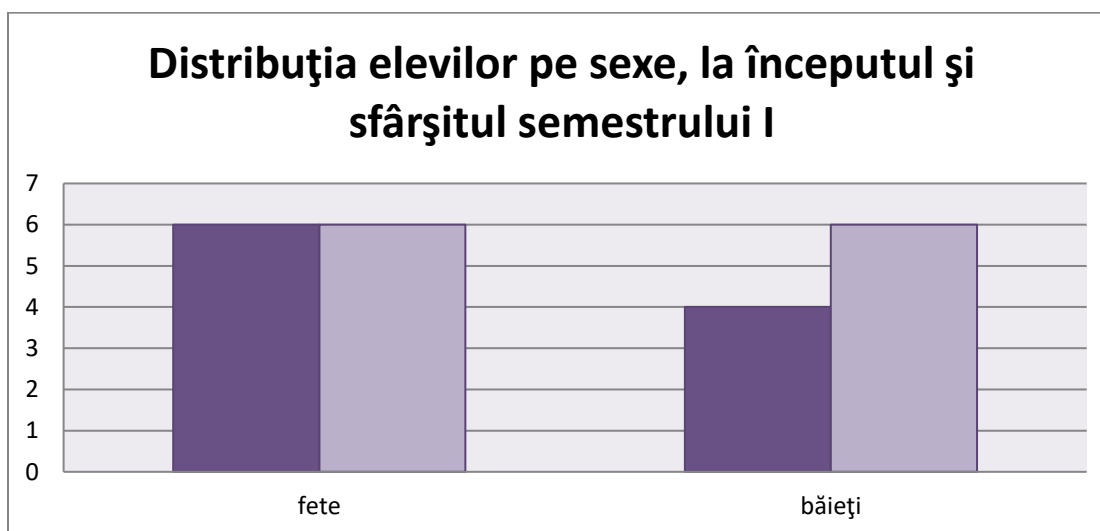
Ghidul se încheie cu interesanta prezentare a *Legii din Jante*, element important al culturii norvegiene. Lăsăm cititorilor plăcerea de a descoperi singuri principiile de bază ale acestei legi.

Nu putem încheia prezenta recenzie fără a felicita sincer autoarele acestui ghid și fără a lansa tuturor dascălilor invitația de a parcurge acest ghid pentru facilitatori, având ferma convingere că fiecare va aplica la clasă cel puțin unul dintre exercițiile prezentate.

CARACTERIZAREA COLECTIVULUI DE ELEVILOR AL CLASEI a-IV-a A

Morușca Liliana Daniela, prof.înv.primar, C.Ș.E.I.Alba Iulia

Îmi desfășor activitatea ca profesor pentru învățământul primar la Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia și conduc clasa a-IV-a A, un colectiv de 12 elevi existenți la sfârșitul semestrului I. La începutul semestrului I au fost înscriși 10 elevi: 6 fete și 4 băieți.

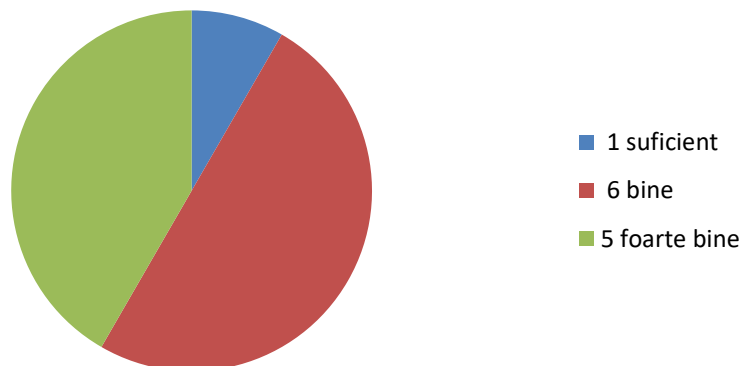

Pe parcursul semestrului I, au venit doi băieți, în urma reorientării lor spre învățământul special. Elevii au vârste cuprinse între 9 și 12 ani și provin din medii sociale precare, în general din familii dezorganizate.

O preocupare majoră a mea ca dascăl este cunoașterea reală a **individualității elevilor** cu care lucrez, fapt care conduce la o **individualizare a acțiunilor pedagogice**, la o tratare diferențiată a elevilor în funcție de posibilitățile și nivelul lor intelectual. Este destul de greu însă să dau teme de muncă independentă adecvate posibilităților fiecărui elev în parte, de aceea recurg la munca diferențiată pe grupe de nivel. În cadrul unor lecții organizate frontal, îndrum și conduc activitatea tuturor elevilor din clasă. Acest mod de învățare asigură însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor predate. Prin lecțiile desfășurate am urmărit formarea unor concepții științifice despre lume și viață, înțelegerea fenomenelor ce se petrec în mediul înconjurător, formarea unei gândiri critice și creative, a unei imaginații bogate.

După un semestru de muncă cu acești copii s-au observat progrese la învățătură și de adaptare la mediul școlar față de cele pe care le posedau la venirea lor în școală. 1 elev a obținut calificativul general SUFICIENT, 6 elevi calificativul BINE și 5 elevi calificativul FOARTE BINE.

Numar elevi și calicativele obținute

Ei au reușit să-și formeze unele deprinderi de comportare corectă în cadrul colectivului, atât între membrii grupului cât și față de cadrele didactice și restul personalului din instituție.

În același timp, elevii și-au format priceperi și deprinderi de exprimare orală și în scris ce constituie pentru câțiva dintre ei adevărate performanțe dacă le raportăm la nivelul la care se prezentau în momentul venirii în școală. Din fericire la elevii clasei a-IV-a A nu există manifestări comportamentale grave ce contravin regulilor de comportare civilizată, întrucât, acești elevi au un nivel intelectual mediu.

Acest colectiv are o vechime de trei ani și jumătate și se poate observa o oarecare eterogenitate a sa, manifestată prin capacități intelectuale și aspirații suficient de diferite.

Relațiile ce s-au stabilit între membrii acestui colectiv de elevi arată un anumit grad de coeziune manifestat deseori prin interesul față de starea celorlalți membri în diferite situații, precum și prin atitudinile luate în variate ocazii, toate în favoarea individului (dar cu valoare pozitivă) și, deci, a colectivului de elevi. Totodată s-a observat de foarte multe ori cât de mare este influența întregului colectiv de elevi asupra relațiilor dintre membri în sensul asigurării preponderenței valorilor pozitive.

Deseori, însă, la cea mai mică influență negativă externă, unii elevi cedează și reacționează în discordanță cu normele corecte de conduită, fie din lipsă de discernământ, fie din dorința de a ieși în evidență prin astfel de fapte ori din motive genetice

Alegerea responsabilităților din clasă se face cu acordul majoritar al membrilor acestuia, ceea ce duce la menținerea unui echilibru prin realizarea sarcinilor, responsabilităților pe care le au de îndeplinit fiecare dintre ei. Îndeplinirea unor sarcini sau activități comune determină între elevi o serie de relații funcționale de interdependență în vederea atingerii obiectivului propus. Evident că viața în grup comportă și aspecte "conflictuale", dar acestea au rezolvare imediată.

Consider că reușesc să-mi fac datoria în condițiile date, iar elevii mei vor beneficia de cunoștințele acumulate, vor progresa, ei vor crește și vor deveni mai conștienți în actul educațional.

“Analfabetul de mâine nu va fi cel care nu știe să citească, ci va fi cel care nu a învățat cum să învețe”.
(Alvin Toffler)

BIBLIOGRAFIE:
www.didactic.ro

ÎNCURAJAREA COMPORTAMENTULUI ADECVAT AL ELEVULUI CU C.E.S.

Prof. înv. primar: Rodean Rodica

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

Schimbările în societate au determinat o redefinire a rolului școlii și cadrului didactic în educarea copiilor. Rolul profesorului ca „instructor” de scris, citit, calcule aritmetice ține deja de un trecut îndepărtat. Creșterea socială, emoțională, fizică și cognitivă a copilului este fundamental suprapusă procesului educațional, în cadrul căruia, cadrul didactic trebuie să se focalizeze pe întâmpinarea tuturor nevoilor copilului. Implicarea în programe de educație pozitivă a profesorului, care veghează la dezvoltarea copilului, devine o premisă importantă pentru asigurarea coerenței și unității de principii, valori, metode și tehnici educaționale care îi vor da copilului un sens de stabilitate, predictibilitate, siguranță și încredere în profesorul care îi jalonează dezvoltarea și care urmărește în același timp obținerea acelui comportament adecvat, care să-i permită elevului o evoluție pozitivă ca adult.

Unul dintre cele mai eficiente instrumente folosite în schimbarea comportamentului copiilor cu CES este acela „de a-i prinde făcând lucruri bune” și de a-i recompensa pentru că s-au comportat adecvat. Reacțiile pozitive duc și la o creștere a respectului de sine, deoarece îi ajută pe copii să se vadă pe ei înșiși ca fiind capabili și responsabili (pedepsele frecvente potențează ideea că elevii nu dau dovadă de responsabilitate și, pe cale de consecință, sunt răi). Dacă scoatem un copil în oraș pentru că are note bune sau dacă lipim cu mândrie pe un panou o lucrare bună la o disciplină, prin aceste acțiuni vom avea mai multă eficiență în ceea ce privește motivația copilului decât dacă îl batem la cap să-și facă temele etc.

Oferite atunci când nu trebuie, recompensele pot submina motivația copiilor. Elevii care se bucură mereu de reacții pozitive, de exemplu, devin uneori „dependenți de recompensă”. Ei își doresc să aibă performanțe pentru a stârni atenția și pentru a se bucura de apreciere. Satisfacția personală și performanța se diminuează imediat ce nu se mai oferă recompensa. Este posibil ca elevii să devină atât de nerăbdători să primească recompensa, încât să aibă probleme în a se concentra asupra a ceea ce au de făcut. De exemplu, un copil căruia i se spune că i se va da popcorn după ce termină tema la matematică, s-ar putea să se grăbească și să facă totul mai prost decât dacă nu i s-ar fi promis nimic! Copiii care percep recompensele ca pe o încercare de a se supune cerințelor formulate în ceea ce-i privește (limitându-li-se astfel opțiunile) pot fi mai puțin motivați. Recompensele care nu sunt clare și nu au legătură cu un anumit comportament (cum ar fi „Azi ai fost o fată cuminte”) îi pot face pe copii să aibă un sentiment neplăcut, un sentiment de nesiguranță (Ce anume a făcut ea, astfel încât să se considere că a fost „cuminte”? Ce se întâmplă dacă uită să facă acel lucru mâine?

Pentru a încuraja în mod eficient comportamentul adecvat, experții sfătuiesc:

- ❖ *Apelarea la recompense doar când este necesar.* Dacă se oferă recompense copiilor atunci când nu este necesar, ei nu vor mai fi motivați de satisfacția de a face ceva așa cum se cuvine, ci vor acționa „pentru a fi răsplătiți”. De câte ori este posibil, succesul trebuie să constituie o răsplată în sine și nu se oferă recompense dacă nivelul de motivație sau de satisfacție este deja ridicat.
- ❖ *Legarea laudelor și recompenselor de un anumit comportament.* Copiii trebuie să știe exact când s-au comportat adecvat dacă se dorește să se comporte în același mod și cu altă ocazie. „Am văzut că ai luat o pauză când ai început să te enervezi. Asta a fost o idee bună!” va avea un efect mai puternic asupra comportamentului, decât „Îmi pare bine să constat că tu și Raul vă înțelegeți mai bine în ultima vreme”. De câte ori este posibil, comportamentul să fie legat de un anumit efort care este depus. De exemplu, dacă băiatul lucrează cu dăruire în domeniul artelor, i se pot dăruia cărți de artă, culori, pensule.
- ❖ *Apelarea la cea mai modestă recompensă.* Cercetările arată că o încurajare cât de discretă poate însemna mult. O îmbrățișare și un simplu „bravo” este adesea tot ceea ce-și doresc copiii.
- ❖ *Reacția promptă.* Laudele și recompensele sunt benefice atunci când dorim să încurajăm comportamentul adecvat, dar numai dacă ele vin la scurt timp după ce s-a manifestat comportamentul dorit.

- ❖ *Recompensarea efortului și a inițiativei, dar și a performanțelor.* În cazul copilului cu CES trebuie răsplătit în special efortul. Acești copii au nevoie de mai multă încurajare, „pentru a rezista” și a duce la bun sfârșit sarcinile care le provoacă frustrare sau sunt mai dificile. Atunci când un copil cu deficit de atenție s-a concentrat asupra unui lucru treizeci de minute, el merită o recompensă chiar dacă lucrul respectiv nu a fost dus la bun sfârșit. În acest caz se potențează comportamentul. Recompensele nu pot garanta niciodată obținerea unor rezultate.

Modalități și recompense orale prin care se poate spune „bravo”!, demonstrând elevului faptul că este în atenția dascălului:

- Ce bine te-ai descurcat!
- Minunat!
- E un progres important!
- O bilă albă pentru tine!
- Te descurci bine!
- Cred că ai exersat.
- Bună mișcare!
- Sunt mândru/mândră de tine!
- Așa-mi place!
- Încă un pic și ai reușit!
- Asta e!
- Ai făcut mult efort!
- Bine gândit!
- Ia uite ce bine te descurci.
- Chiar ai pus suflet.
- Așa treabă mai zic și eu.
- Ai muncit din greu, dar a meritat.
- Ce bine te-ai descurcat!
- M-ai făcut fericită!
- Ești pe calea cea bună!
- Te pricepi.
- Mult mai bine!
- Știam eu că reușești!
- Asta-i un început bun!

Un cadru didactic specializat în pregătirea copiilor cu CES arăta: „A manifesta un interes sincer pentru ceea ce face un copil este în mod frecvent un lucru mult mai eficient decât recompensa”, iar succesul depinde de capacitatea celui care educă de a comunica empatic pentru că așa cum afirma Goethe: „Cuvintele de nu-s simțite, rămân seci. Nu vei răzbate până la inimi, dacă din inimă pornirea nu-ți vine”.

BIBLIOGRAFIE:

- Alois, Gherguț, *Educația Incluzivă Și Pedagogia Diversității*, Ed. Polirom, 2016;
- Oprea Crenguța, *Strategii Didactice Interactive - Repere Teoretice Și Practice*, Edp, 2006;
- Roșan Adrian, *Psihopedagogia Specială. Modele De Evaluare Și Intervenție*, Ed. Polirom, 2015;
- Alois, Gherguț, *Psihopedagogia Persoanelor Cu Cerințe Speciale*, Ed. Polirom, 2001

ROLUL COMUNICĂRII ÎN CONTEXTUL TSA

Profesor Harda Ioana

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

În mod obișnuit, actul comunicării între două persoane include atât sistemul lingvistic verbal cât și formele nonverbale ale comunicării. Ultimele completează, accentuează sau nuanțează mesajul transmis prin intermediul limbajului, fiind suportul emoțiilor și al atitudinilor participanților la comunicare. Din acest punct de vedere, rolul pe care formele non-verbale de exprimare îl au în comunicare și în medierea relațiilor sociale este unul extrem de important. Aceasta deoarece actul comunicării presupune, atât componenta sa receptivă, cât și în cea expresivă, și mai ales, în procesul de relaționare a celor două componente, existența unor abilități cognitive și de socializare dobândite anterior, fără de care decodificarea și codificarea informațiilor, indiferent de suportul verbal sau nonverbal al acestora este imposibilă.

Dacă se ține cont doar de înțelesul restrâns al termenului “limbaj” anume abilitatea de a vorbi, adică de a produce sunete și cuvinte, rolul pe care îl au deficiențele de limbaj în contextul simptomatologiei autist ar fi mai puțin înțeles.

Dificultățile legate de limbaj și comunicare au fost mereu considerate ca având un rol important fiind o caracteristică specifică pentru autism. Scala abilităților legate de limbaj este largă, la autiști, și, dacă se ia în considerare autismul ca întreg, este clar că problema fundamentală este cea a comunicării, decât a limbajului în sine. Sunt afectate formele non-verbale ale comunicării, și chiar dacă uneori abilitățile legate de limbaj sunt destul de bune, comunicarea și utilizarea socială a limbajului rămâne săracă.

Copiii fără autism nu trebuie să își dezvolte propriile convenții de comunicare, ci sunt în mod normal socializați într-un sistem existent. Comunicarea timpurie este caracterizată de transparență, intențiile și credințele fiind deschise, nu ascunse. Copiii cu autism nu par a fi capabili să recunoască aceste stări mentale și altfel pentru ei comunicările timpurii sunt opace mai degrabă decât transparente. Acesta în schimb înseamnă că pierd procesul socializării prin care se vor clarifica viitoarele convenții comunicative.

Forma normală de dezvoltare în care comunicarea precede limbajul și este primul mijloc de învățare a sa, este perturbată în autism. Acesta nu doar că face și mai dificilă achiziția limbajului dar de asemenea înseamnă că pentru copilul cu autism vor fi probleme legate de modul în care este folosit limbajul în educație.

În privința comprehensiunii au fost puse în evidență mai ales dificultățile copiilor autiști de a înțelege sensul expresiilor lingvistice în cazul în care contextual nu este evocator. Tager-Flusberg arătat faptul că înțelegerea frazelor este precară față de cea a copiilor normali, mai puțin din motivele unei comprehensiuni sintactice cât mai ales din rațiuni de comprehensiune semantică.

Tocmai pentru că în TSA este afectată capacitatea persoanei de a comunica și interacționa cu ceilalți, direcțiile de intervenție în acest sens trebuie realizate cât de timpuriu și în tandem cu alte terapii și intervenții asupra comportamentului. Este important să dezvoltăm comunicarea în tulburările de spectru autist pentru că aceasta îi oferă copilului/persoanei, în primul rând, capacitatea de a-și exprima și satisface nevoile, lucru care stă la baza dezvoltării ulterioare și mai complexe. Indiferent dacă sunt transmise verbal sau nonverbal, nevoile copilului trebuie să fie înțelese de celălalt ca să poată fi satisfăcute, deci comunicarea nonverbală cu sens este la fel de important pentru a fi dezvoltată dacă încă nu s-a achiziționat limbajul expresiv.

La baza comunicării se află limbajul și este o componentă a unui sistem cu funcție de comunicare. Ca să avem comunicare trebuie să construim limbaj, iar cel receptiv se construiește înaintea celui expresiv. Înțelegerea și integrarea atât a sinelui, a lumii interioare, dar și a lumii exterioare, îl ajută pe copil să

se dezvoltă și să acceseze mai ușor interacțiunea socială și comunicarea cu ceilalți, asta ajută la structurarea sinelui și a identității personale, arie la care copiii cu TSA sunt deficitari.

Deficiențele de natură comunicativă au un impact puternic negativ, atât asupra calității vieții copilului cu TSA, cât și a familiei. Dacă la copiii tipici dezvoltarea limbajului și a comunicării se realizează coerent în diferitele perioade ontogenetice ale dezvoltării, dar și prin activități specifice inițiate de părinți, școală, la copiii atipici, formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare, în contextul TSA, se realizează printr-un proces de planificare și intervenție sistematică în contexte semnificative și interacțiuni sociale.

Folosirea unor metode alternative de comunicare nu împiedică apariția limbajului verbal, ci o facilitează. Cu cât se lucrează mai mult la comunicare, cu atât se formează o bază. Metaforic vorbind, comunicarea este considerată asemeni unui copac, limbajul verbal fiind frunzele.

Metodele alternative și augmentative de comunicare par a fi o soluție eficientă în rezolvarea acestor deficiențe, astfel încât copiii să poată comunica funcțional cu mediul, având și consecințe în plan comportamental.

PREZENTARE ACTIVITATE PRACTICĂ PENTRU ARIA CURRICULARĂ TERAPIE EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ ȘI ACTIVITĂȚI LOGOPEDICE

Profesor - Dodu Anamaria Elena

Profesor - Popa Adela Virginia

Profesor - Osvath Ramona

Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș

Procesul de învățământ din școala specială, include pe lângă componenta instructiv-educativă, și o componentă compensator - recuperatorie, la realizarea căreia contribuie și activitățile din cadrul ariei curriculare ***Terapia educațională complexă și integrată***.

Aria curriculară ***Terapia educațională complexă și integrată*** cuprinde cinci discipline:

- Formarea autonomiei personale;
- Ludoterapia;
- Socializarea;
- Stimularea cognitive;
- Terapia ocupațională.

Exemple de bune practici desfășurate la Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu,, Sebeș.

La disciplina „Formarea autonomiei personale” în cadrul lecției: ***Grija pentru propria sănătate***, scopul activității este de formare și dezvoltare a deprinderilor personale necesare menținerii sănătății.

Lecția debutează cu jocul roata veseliei. Pentru ca elevii să participe la acest joc este necesar să fie sănătoși, se poartă discuții pe baza acestui subiect, sănătatea, după care se prezintă tema zilei: ***Grija pentru propria sănătate și obiectivele***.

Igiena personală este un proces care face parte din rutina oricărui om care vrea să aibă grijă de sine și de aspectul său. Totuși, multă lume se întreabă **ce este** aceasta, de fapt, sau ce acțiuni cuprinde și, mai ales **care este scopul ei**. În mod evident, această activitate ar trebui să fie **recurentă** nu doar **ocazională**.

Beneficiile sunt multiple și țin atât de aspect, cât și de sănătate. Există câteva **noțiuni** pe care este bine să le cunoaștem, dar și modalități maleabile de îngrijire a propriei persoane, care nu trebuie ignorate.

Regulile și normele de îngrijire sunt foarte importante pentru a putea menține curățenia corporală, dar și sănătatea. Deseori, anumite afecțiuni sau boli sunt influențate, în mod direct, de acest aspect și de ignorarea anumitor **noțiuni și definiții de igienă personală**.

După prezentarea materialului despre reguli și norme de igienă corporală se stabilesc următoarele:

- ce este sănătatea;
- cum trebuie să ne îngrijim propria sănătate;
- reguli de bază a igienei personale;-obligatii pe care le avem față de propriul corp;
- elevii dirijați de educator, identifică modalitățile de realizare a igienei personale;
- se stabilește cum și în ce fel ne îngrijim de propria sănătate.

Elevilor le este dată o fișă de lucru pe care o vor rezolva prin colaborare. Elevii coordonați de educator vor forma echipe de câte doi, după care liderul echipei va prezenta fișa rezolvată în fața clasei. Elevii:

- vor marca cu X căsuța potrivită;
- vor colora caseta din dreptul activităților care conduc la dezvoltarea armonioasă a corpului și la menținerea sănătății;
- vor încercui imaginile care reprezintă obiecte pe care le folosim pentru îngrijirea dinților, îngrijirea părului;
- vor nota în caseta din dreptul fiecărei imagini, câte părți din fiecare fel are omul;
- vor bifa cu X obiectele pe care le folosim la îngrijirea corpului.
- vor descrie felul în care le folosesc;
- vor descrie în minim cinci propoziții modul în care își îngrijesc propriul corp. Se fac aprecieri și se poartă discuții pe baza temei propuse.

La disciplina **Stimulare cognitivă**, elevii au de completat o fișă cu exerciții pe baza vizionării unui videoclip:

Vizionați cu atenție dialogul din schița „Bubico” de I.L.Caragiale și decideți dacă următoarele propoziții sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Naratorul a ajuns în gară, chiar înainte de închiderea casei de bilete.
2. El și-a găsit un loc, într-un compartiment gol.
3. Bubico mârâie și latră foarte tare la apariția naratorului.
4. Naratorul nu e deranjat deloc de reacțiile câțelului.
5. La apariția conductorului, Bubico sare pe geam.
6. Relaxată, cucoana își aprinde o țigară.
7. Neobișnuit cu străinii, câțelul se repede deseori, asupra naratorului.
8. Naratorul este deranjat de fumul țigării.
9. Înțelegând dragălaşenia lui, naratorul se împrietenește cu Bubico.

B) Alcătuiți propoziții cu ajutorul cuvintelor: *mârâitură, paneraș, conductorul.*

C) Completează colțurile steluței:

Personajele

.....

De ce? *Ce?*

Când? *Unde?*

D) Precizați într-un text de 8-10 rânduri, în congruență dintre ceea ce gândește autorul și acțiunile sale.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Sursa: <https://www.youtube.com/watch?v=xjF81C2FeF8>

La disciplina **Terapie ocupațională** tema lecției: **TABLOU DE IARNĂ**

- Se va purta o discuție despre anotimpul iarna.
- Se discută despre tehnicile de realizare a temei (colaj- realizat prind ecupare, lipire, desen colorat cu creioane colorate), caracteristicile materialelor: culori specifice anotimpului și modelului.
- Se prezintă elevilor materialele și ustensilele necesare realizării lucrărilor.
- Se solicită elevilor să realizeze lucrările conform modelului prezentat ,folosind tehnicile și materialele propuse anterior.

Pe tot parcursul orei, educatorul urmărește și îndrumă activitatea elevilor. Se vor expune lucrările realizate de elevi. Se dirijează analiza și aprecierile din partea colegilor.

La disciplina **Socializare** subiectul lecției este **Sinceritate și minciună.**

Scopul lecției - Aplicarea unor norme de conduită în viața cotidiană.

Captarea atenției se face prin intermediul unui material intitulat: **Băiatul care a strigat lupul**, (sursa youtube) pe care o să îl partajez pe platformă.

După vizionare o să îi întreb ce părere au despre poveste, cum este băiatul din poveste, din ce cauză nu a mai primit ajutorul sătenilor și vor răspunde pe rând la întrebările legate de filmuleț.

Se prezintă anexa 1 în care sunt definite minciuna și sinceritatea, definiții care vor fi citite de unul dintre elevi. Îi rog să alcătuiască câte o propoziție cu fiecare din cele 2 cuvinte și să le spună pe rând, după care îi întreb dacă și-au mințit părinții sau bunicii, dacă au mințit la școală, ce este bine să faci să minți sau să spui adevărul, se va purta o discuție pe baza răspunsurilor primite.

Se prezintă anexa1.

- Minciună - neadevăr, modificarea intenționată a adevărului având ca scop de obicei, înșelare acui: *Alcătuiți o propoziție cu cuvântul minciună!*
- Sinceritate - însusirea de a exprima întocmaiceea ce gândești, de a acționa fără gânduri ascunse, fără prefăcătorie sau viclenie: *Alcătuiți o propoziție cu, cuvântul sinceritate!* Numesc un elev să citească poezia de pe anexa2. *Nelu a spart o cană: plici! Neatent! Ce poți să zici? Nimeni însă nu-l zări, S-o ascundă, bine-o fi? Se gândește, se gândește, Cana nu se mai lipește. Vine mama. Ce-i cu tine? Ce stai supărat, copile? Lacrimi mici îi dau sub geană : N-am nimic. Am spart o cană! -Rău, dar nu pot să te cert. Ai spus drept și eu te iert.*

Vom purta discuții pe baza poeziei : Cum este Nelu? A procedat bine că i-a spus adevărul mamei? O minciună poate fi ascunsă mult timp? Ce este mai important să fi sincer sau să minți?

Anexa 2: *Sinceritate/neadevăr*: a spune adevărul a spune ceea ce gândești acționa fără gânduri ascunse. *Minciună*: născocire a fi prefăcut sau viclean. Se trasează linii la anexa 2 individual. Se fac aprecieri.

Într-o schemă simplă, voi încerca să prezint un exemplu de bună practică a unui proiect pe care l-am desfășurat cu elevii clasei a III-a, în cadrul programului de formare *Instruirea în societatea cunoașterii*.

Activitatea a pornit de la identificarea unor probleme privind cunoașterea, păstrarea și transmiterea nealterată a tradițiilor populare locale.

Tradițiile reprezintă cel mai de preț tezaur al unui popor și de aceea trebuie să facem tot ce se poate ca ele săse păstreze vii în mintea copiilor.

Cu toții ne aducem aminte de sărbătorile de iarnă, când, copii fiind, îl așteptam cu nerăbdare pe Moș Crăciun. Și el venea negreșit, încărcat cu multe cadouri pe care le găseam sub bradul frumos împodobit. Cine nu se bucură atunci când cete de colindători se opreau sub fereastră pentru a deschide porțile sufletelor, aducând bucurie și luminând copilăria?

De aceea, mi-am propus prin acest proiect să însuflu elevilor dorința de a cunoaște, păstra și duce mai departe obiceiurile și tradițiile prilejuite de sărbătorile de iarnă, încercând să utilizez și tehnologia modernă, atât de prezentă azi în viețile noastre.

Am folosit următoarele întrebări cheie în derularea proiectului:

Întrebări esențiale:

- Ce rol au tradițiile în viața noastră?
- Care sunt sărbătorile și tradițiile specifice lunii decembrie?
- Cum se desfășoară în zona voastră obiceiurile de iarnă?
- Ce piese folclorice se interpretează cu ocazia acestor sărbători?
- Cum putem valorifica tradițiile locale specifice sărbătorilor de iarnă?

Întrebări de conținut:

- Cum se pregătesc oamenii pentru sărbătorile de iarnă?
- Ce activități se desfășoară în Ajunul Crăciunului?
- Ce așteptați de la Moș Crăciun?
- De ce se împodobește bradul de Crăciun?
- Ce piese folclorice specifice Crăciunului cunoașteți?
- Cum putem obține forme plastice corespunzătoare unor forme naturale?
- Cum credeți că putem valorifica și transmite obiceiurile noastre de iarnă?

Plan de activități/Cerințe pentru realizarea portofoliului:

1. Creați un text în care să-l descrieți pe Moș Crăciun, folosindu-vă de cunoștințele pe care le dețineți.
2. Descrieți unul din obiceiurile de iarnă prezentate în imagini.

3. Scrieți o scrisoare lui Moș Crăciun.
4. Colorați bradul de pe fișă și împodobiți-l cu cadourile pe care ați vrea să le primiți de la Moș Crăciun.
5. Cântați o colindă.

Am constatat la sfârșitul derulării acestui proiect, care, așa cum am precizat, este un proces și un produs individual și colectiv, faptul că fiecare elev a contribuit în măsura responsabilităților și intereselor, la obținerea unui rezultat concret colectiv.

Fiecare elev a reprezentat o *piesă* dintr-un mecanism care depinde de toți și de fiecare în parte.

EVALUARE PSIHOPEDAGOGICĂ DE PROGRES

Profesor - Osvath Ramona
Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș

AN ȘCOLAR:

DATA COMPLETĂRII:

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI:

DATA NAȘTERII:

CLASA:

DIAGNOSTIC:

I. DEZVOLTAREA ÎN DOMENIUL PSIHOMOTOR

1. Abilitățile spațio-temporale:

- cunoaște schema corporală proprie și a altor persoane;
- enumeră zilele săptămânii, lunile anului, anotimpurile;
- diferențiază momentele zilei ,etapele unei acțiuni;

2. Motricitatea fină și grosieră:

- poziție de echilibru deficitară, mobilitate generală deficitară;
- se deplasează cu dificultate într-o încăpere și se împiedică frecvent;
- motricitate fină grav afectată.

II. DEVZOLTAREA ÎN DOMENIUL PERCEPTIV

- coordonare ochi-mână deficitară;
- identifică și recunoaște culorile;
- apreciază mare/mic, lung/scurt, înalt/scund, gras/slab, lat/îngust;
- sortează după formă, mărime, culoare.

III. DEZVOLTAREA ÎN DOMENIUL COGNITIV

- identifică pozițiile spațiale;
- percepe însușiri ale obiectelor;
- identifică desene, imagini lacunare;
- recunoaște persoane, obiecte familiare;
- necesită explicații verbale suplimentare în executarea itemilor unei sarcini.

IV. DEZVOLTAREA COMPORTAMENTULUI DE SCRIS-CITIT

- act lexico-grafic însușit: scrie litere, cuvinte și propoziții cu litere mari de tipar;
- scrie literele de tipar, de mână cu ajutor;
- scrie silabe și cuvinte cu ajutor și cu omisiuni;
- identifică literele de tipar - colorează imagini cu sprijin - se încadrează greu în interiorul unui contur dat;
- identifică și denumește imagini și obiecte;
- identifică poziția inițială a sunetelor în cuvinte, poziția unui cuvânt în propoziție, delimitează cuvintele dintr-o propoziție.

1. Elemente de matematică aplicată

- numără în ordine crescătoare și descrescătoare în centrul 0-40;
- identifică numerele în centrul 0-10;
- asociază cifra cu numărul corespunzător de elemente;
- formează mulțimi de obiecte, realizează corespondența de 1 la 1 cu ghidaj verbal;
- scrie cifrele în centrul 0-20;
- efectuează parțial corect exerciții de adunare și scădere cu suport concret intuitiv.

2. Cunoașterea și igiena corpului uman

- denumește părțile corpului;
- identifică parțial corect principalele organe ale corpului uman.

3. Cunoștințe despre mediu:

- denumește anotimpurile, știe parțial ce se întâmplă în fiecare anotimp;
- identifică principalele fenomene ale naturii;
- identifică principalele animale domestice și sălbatice și mediul lor de viață.

4. Meloterapie:

- îi place să cânte și cu ajutor știe cântece;
- identifică parțial corect principalele instrumente muzicale;

5. Educație plastică:

- întâmpină greutate în executarea unei picturi în contur;
- identifică culorile, știe să lucreze parțial corect cu acuarelă, carioci;
- lucrează încet și se plictisește repede.

6. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI ȘI A COMUNICĂRII

- vocabularul este relativ bogat, dar nu corespunzător vârstei;
- vocabular sărac, cu dezacorduri gramaticale;

- asociază sunetul cu litera corespunzătoare, diferențiază auditiv sunete, perechi de sunete;
- pronunță corect cuvinte, noțiuni integratoare;
- preia nediscriminativ cuvinte și clișee verbale din vorbirea celor din jur(în special din cadrul familiei);
- inițiază conversații.

V. DEZVOLTAREA AUTONOMIEI PERSONALE

- nu se deplasează singur/ă, are nevoie de susținere (are mereu o persoană din familie care să îl/o sprijine);
- se deplasează singur/ă pe distanțe mici;
- comportamentul de igienă personală:folosește wc-ul cu ajutor,se spală pe mâini și pe dinți singur/ă;
- mănâncă singur/ă;
- cunoaște regulile de igienă personală și le aplică: se spală singur/ă pe față, pe mâini, pe dinți
- se îmbracă cu dificultate dacă este lăsată să facă acest lucru singur/ă, se poate încălța/descălța, nu își leagă șireturile;
- cunoaște denumirea școlii, locația, clasa din care face parte, numele profesorilor și a colegilor de clasă, unele informații despre ei;
- cunoaște structura familiei din care face parte, numele tuturor membrilor, statutul lor;
- își cunoaște adresa (localitate, cartier, stradă ,bloc, scară, etaj, apartament) de asemenea cunoaște mai multe zone ale orașului
- îi place foarte mult să meargă la cumpărături la supermarket.

VI. DEZVOLTAREA PE PLAN SOCIO - AFECTIV

- toleranță scăzută la frustrare;
- comunicarea cu colegii e deficitară, în pauză interacționează cu câțiva copii pe care îi preferă;
- comunicarea cu profesorii este bună;
- comportamentul de joacă: nu inițiază singur/ă jocuri, dar participă voluntar și cu plăcere la cele inițiate de profesori;
- este dependent/ă de mama ei/lui cu care își petrece majoritatea timpului acasă și în pauzele de la școală;
- are nevoie de aprobarea și laudele mamei.

CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR DESPRE FORMELE GEOMETRICE

Prof. de sprijin Harda Ioana C.Ș.E.I.Alba Iulia

Obiective:

Exersarea și consolidarea structurilor perceptiv-motrice de formă și culoare :

- identificarea formelor geometrice(cerc, pătrat, triunghi, dreptunghi);
- asocierea formelor geometrice cu obiecte din mediul ambiant;
- clasificarea figurilor geometrice după criteriul formă, culoare .

Materiale:

- jetoane sau forme geometrice din lemn, incastre, cartonașe cu forme geometrice, forme geometrice decupate, forme geometrice realizate din plastilina (oricare dintre acestea).

Durata activității:

10-15 minute

Numai mânuind materialul didactic copilul va înțelege mai ușor noțiunile matematice atât de abstracte, va reuși să le însușească și să opereze cu ele.

În vederea realizării obiectivelor mai sus menționate, se mai pot folosi, de altfel, și o serie de planșe, desene și ilustrații, figuri geometrice magnetice, proiecții, diverse obiecte din mediul înconjurător de forme și mărimi diferite care pot fi explorate și „studiate” de către copil îndeaproape și în detaliu.

Dacă adultul consideră figurile geometrice simple și ușor de recunoscut în mediu, copilul le găsește dificile, în mediul ambiant neexistând figure geometrice propriu-zise.

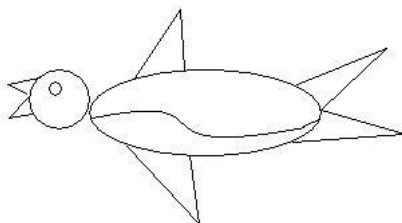
Părintele poate să asocieze figurile geometrice cu obiecte cunoscute copiilor (exemplu: *disc* = roata, ban, soare; *pătrat* = batista, servetel; *triunghi* = coif, acoperiș) să execute desene decorative prin alternarea lor, să le modeleze sau să le realizeze prin îndoirea sârmei. Poeziile sunt o variantă distractivă și la îndemână de a consolida figurile geometrice din imbinarea cărora se pot realiza diferite imagini îndrăgite de copii.

RÂNDUNICA

Ciocul din triunghiuri mici

Capul dintr-un cerc și ghici,

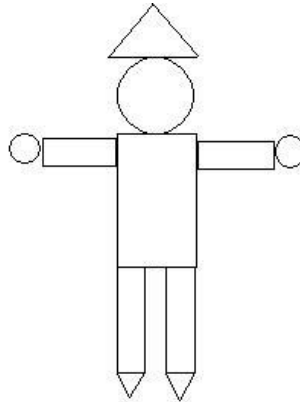
Cu un mic oval ce fac?

Corpul îmbrăcat în frac.
Coadă ei parcă de pește,
Din triunghiuri se-mpletește

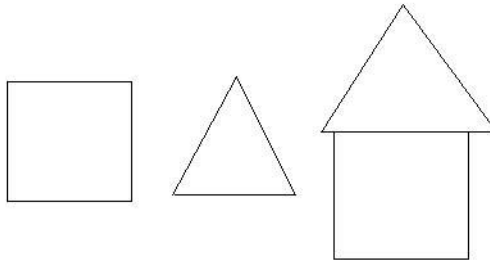
PITICUL

Dintr-un cerc mai mic
Fac capul unui pitic.
Din triunghi ii fac coif,
Și il decorez frumos.
Fac un dreptunghi mai mare,
Gata corpul, ca oricare.
Brate si picioare două,
Din dreptunghiuri, câte două
Două cerculețe, mâini,
Din triunghiuri papucei,
Să poată alerga cu ei.

CASA

Un pătrat am să așez
Pe un colț de masă.
Pun deasupra un triunghi,
Și-am făcut o casă.

Jocuri propuse pentru consolidarea cunoștințelor despre formele geometrice:

1. Joc exercițiu:

Șervețelul are forma.....(pătrată)

Soarele are forma.....(rotundă)

Tabloul din casă are forma...(unui dreptunghi)

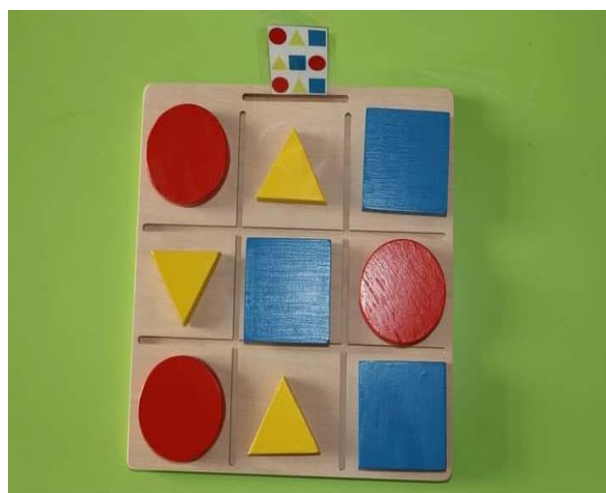
Acoperișul casei are forma...(unui trunghi)

2. Joc exercițiu:Spune-mi ce știi despre:

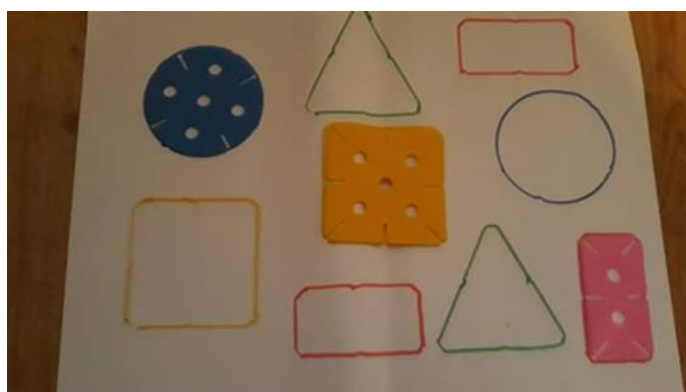
Copilul va scoate pe rând formele geometrice dintr-un/o coșuleț/cutie și va denumi și enumera caracteristicile acestora:

Ex. “Eu am găsit în cutie un dreptunghi roșu și mare”.

3. I se va cere copilului să închidă ochii. În acest timp părintele va așeza un pluș/jucăria preferată pe o formă geometrică. Apoi i se va cere copilului să deschidă ochii și să spună unde s-a așezat jucăria (Ex. Păpușa stă pe un cerc, mare și are culoarea roșie). O altă variantă de jos ar putea fi: părintele aranjează pe podea cartonașe cu figuri geometrice și- i va cere copilului să sară pe figura indicată de acesta.. Ex: Sari pe triunghi, Sari pe cerc, sari pe dreptunghiul roșu,verde, etc.
4. Construcția cu forme geometrice. Cu formele prezentate în imagini se pot realiza obiecte și lucruri. Această activitate dezvoltă motricitatea, perseverența și răbdarea.
5. Potrivire obiecte la imagine. Pentru asta aveți nevoie de cartonașe cu forme geometrice. Puneți trei imagini cu forme geometrice, apoi copilul potrivește obiectul la imagine.

6. Potrivire identică. Pe o foaie A3 desenați cu o cariocă formele geometrice. Pe rând copilul va potrivi toate formele geometrice.

FIȘĂ DE LUCRU INTERDISCIPLINARĂ

Prof. Suciu M. Cristina
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Alba Iulia

1. Scrie literele, apoi încercuiește litera **M** mare de tipar cu verde și litera **Ș** mare de tipar cu maro.

A F M B Ș C M P Ș L M H Ș
 U D M Ș

2. Scrie silabele, citește-le și spune culoarea care s-a folosit.

VI DE RU SA LĂ TA CO PA LE MA NE JO DA
 RI CE FA CI

3. Scrie cuvintele și desparte-le în silabe după exemplul dat.

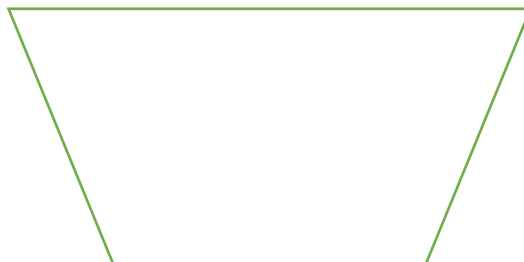
MERE ME-RE

PERE

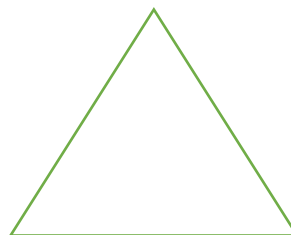
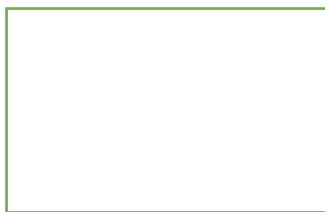
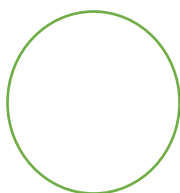
MURE

PRUNE

4. Care sunt fructele din imagine? Desenează cinci fructe preferate pentru o salată de fructe.

5. Rezolvă problema: Maria are în primul coș 6 mere, în coșul al doilea 2 nuci și în coșul al treilea 4 gutui. Câte fructe are Maria în cele trei coșuri? Ce forme geometrice s-au folosit pentru cele trei coșuri?

6. Spune trei caracteristici referitoare la anotimpul toamna.

PROIECTE ȘI PARTENERIATE EDUCATIONALE

1 Iunie

„ZÂMBET DE COPIL”

Prof. Educator Suciu Rodica

Școala Gimnazială „Axente Sever” Aiud

Proiectul educațional cu titlul prezentat s-a desfășurat în baza unui acord de parteneriat între Școala Gimnazială „Axente Sever”, Aiud – Structura Dumbrava și Școala Gimnazială „Singidava” Cugir, în perioada 17-31 mai 2021, scopul acestuia fiind dezvoltarea unor relații de comunicare între elevi, precum și desfășurarea unor activități menite să stimuleze potențialul artistic și creativ al elevilor din învățământul special. În cadrul proiectului s-au desfășurat trei activități:

- Prima activitate „Ne pregătim de concurs”. Concursul a fost structurat pe patru secțiuni: pictură, desen, colaj, recitare de poezie. Activitatea s-a desfășurat în sălile de clasă, a constat în procurarea materialelor necesare și în realizarea lucrărilor.
- A doua activitate „Să ne cunoaștem partenerii” s-a desfășurat online (cu ajutorul aplicației Zoom) cu toți participanții, scopul fiind identificarea și promovarea unui set de valori sociale, de comunicare și relaționare, de autocunoaștere și gestionarea emoțiilor.
- A treia activitate „Concursul” s-a desfășurat online. În cadrul activității elevii au recitat poezii tematice. Pentru fiecare secțiune s-au acordat premiile I, II, III, precum și diplome de participare.

Scopul concursului a fost atins cu succes. Elevii participanți îndrumați de cadrele didactice au confecționat cu drag și multă îndemânare lucrări de colaj, pictură, desen.

Pentru copilul cu dizabilități activitatea practică îmbinată cu cea artistică este un mijloc de exprimare, de dezvoltare a potențialului creativ și a simțului estetic. Astfel se conștientizează nevoia de frumos în viața și activitatea elevului.

Elevii au fost ajutați să realizeze lucrări în care sunt valorificate abilitățile lor manuale. Am învățat tehnici de lucru ca: tăiere, răsucire, împletire lipire, asamblare, care au prins viață în lucrări colective de colaj în care copiii și-au demonstrat talentul. Am început prin a pregăti materialul necesar pentru confecționarea florilor din hârtie colorată, tăiată în fâșii subțiri, răsucită pe scobitoare și lipită. S-a trecut apoi la confecționarea coșulețelor împletite din hârtie de diverse culori. După ce coșulețele și florile au fost terminate, a început montarea acestor elemente pe suportul de carton. Această etapă a solicitat multă creativitate și răbdare. Toate aceste operații ne-au arătat că din mâinile noastre pricepute prinde contur lucrarea. Sentimentul de bucurie și de satisfacție pe care elevul îl încearcă în momentul încheierii cu succes a lucrării lui contribuie în mod deosebit la educarea dragostei pentru muncă, la optimismul și încrederea în forțele proprii.

În urma activităților ce s-au desfășura pe parcursul proiectului, elevii au cunoscut aspecte din viața semenilor lor, au dobândind o experiență de colaborare și comunicare, dezvoltarea sensibilității, a imaginației și creativității artistice precum și dezvoltarea spiritului de competitivitate.

**"Din brațe fă-ți aripi de fier
Și zboară cu ele spre cer!"
(Ion Minulescu)**

**PUBlicație REALIZATĂ CU SPRIJINUL
INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA
CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA**